

जगन्मंगलं जगतो मूर्तिमन्मंगलम् अच्युतांशम् अच्युताश्च्युतिरहितांशा ऐश्वर्यादयो यस्य तम् यद्वा अच्युतस्य अंश इवांशः भक्तानामनुग्रहार्थं
परिच्छिन्नवपुरित्यर्थः सम्यग्भूतमेवाहितं वैधदीक्षया अर्पितम् देवीद्योतमाना शुद्धसत्त्वेत्यर्थः सर्वात्मकं सर्वस्यात्मानम् अतएवात्मभूतं स्वस्मिन्नादा
वेवसंतम् मनस्तः मनसैव दधार धारणया धृतवती अत्रानुरूपं दृष्टान्तमाह यथा काष्ठा प्राचीदिक् आनंदकरं चंद्रमिति ॥ १८ ॥ सर्वजगन्निवासस्य श्री
हरेर्निवासभूता सत्यपि नितरां सर्वजनाल्हादकतयानरेजे किंतु स्वयमेवानंदमन्वभवत् यतः कंसस्य गृहे रुद्धाऽन्यैर्न दृश्यते घटादिषु रुद्धाऽग्निशिखादी
पकलिका इव तथा सती शोभमाना सरस्वती ज्ञानखले ज्ञानवंचके रुद्धा यथाऽन्येषामनुपकारिणी न राजते तद्वत् ॥ १९ ॥ प्रभया भवनं विरोचयंती अजि

ततो जगन्मंगलमच्युतांशं समाहितं शूरसुतेन देवी ॥ दधार सर्वात्मकमात्मभूतं काष्ठायथाऽनंदकरं मनस्तः ॥
॥ १८ ॥ सा देवकी सर्वजगन्निवासनिवासभूतानितरां नरेजे ॥ भोजेन्द्रगेहेऽग्निशिखेवरुद्धा सरस्वती ज्ञानखले य
था सती ॥ १९ ॥ तां वीक्ष्य कंसः प्रभयाऽजितांतरां विरोचयंतीं भवनं शुचिस्मिताम् ॥ आहैष मे प्राणहरो हरिर्गुहांधु
वंश्रितो यन्नपुरेयमीदृशी ॥ २० ॥ किमद्य तस्मिन् करणीयमाशु मे यदर्थं तत्रो न विहंति विक्रमम् ॥ स्त्रियाः स्वसुर्गु
रुमत्यावधोऽयं यशःश्रियं हंत्यनुकालमायुः ॥ २१ ॥ स एव जीवन्खलु संपरेतो वर्तेत योऽत्यंतनृशंसितेन ॥ देहे मृ
ते तं मनुजाः शपन्ति गंतात मोऽधंतनुमानिनो ध्रुवम् ॥ २२ ॥ इति घोरतमाद्वावात्सं निवृत्तः स्वयं प्रभुः ॥ आस्ते प्रती
क्षंस्तज्जन्महरेर्वैरानुबन्धकृत् ॥ २३ ॥ आसीनः संविशंस्तिष्ठन् भुंजानः पर्यटन्महीम् ॥ चिंतयानो हृषीकेशमपश्य
त्तन्मयं जगत् ॥ २४ ॥ ब्रह्मा भवश्च तत्रैत्यमुनिभिर्नारदादिभिः ॥ देवैः सानुचरैः साकंगीर्भिर्वृषणमैडयन् ॥ २५ ॥

तः अंतरा कुक्षिमध्ये यस्यास्ताम् एषः विरोचमानः ध्रुवं हरिरेव यद्यस्मात् ईदृशी इयं पुरा पूर्वं नासीत् ॥ २० ॥ ननु संतिसामादय उपायाः नेति स्वयमे
वाह अयमर्थं तत्रो देवकार्यप्रधानः विक्रमं न विहंति मद्ध्ये पराक्रमं करिष्यत्येवेत्यर्थः यद्वा तर्हि इदानीमेवेयं हन्यतामिति विचिंत्याह अर्थं तत्रोऽपि पु
मान्स्वं विक्रमं न विहंति न नाशयति स्त्रीवधेतन्नाशः स्यादिति भावः तदेवाह स्त्रिया इति गुरुमत्यागुर्विण्याः ॥ २१ ॥ किंच स एव जीवन्पिमृतः स्यात्
नृशंसितेन क्रौर्येण यो वर्तेत तं जीवंतमेव मनुजाः शपन्ति दुर्वाक्यैर्धुक्कुर्वन्ति सच देहे मृते तनुमानिनः पापिनो नरकं गच्छन्ति अथवा शापप्रकारमेवाह तनु
मानिनोऽस्य देहे मृतेऽयं ध्रुवमधंतमोगमिष्यतीति ॥ २२ ॥ २३ ॥ संविशन् शयानः ॥ २४ ॥ रम्याभिर्गीर्भिः वृषणं कामवर्षिणमैडयन् तुष्टुवुः ॥ २५ ॥